

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

INIMA OMULUI

sau

oglinda spirituala a inimii.

**O reprezentare
alegorică în 10 tablouri.**

Tipărit cu aprobarea ediției:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

A.N.G.P.-Sekretariat, Brunnhaldenweg 6, 4852 Rothrist, Schweiz

INIMA OMULUI

Templul lui Dumnezeu sau atelierul Satanei.

I. Ioan 4, 4—10

Această cârticică nu este nouă. Ea a apărut acum vreo 200 de ani pentru prima dată în Franța și a fost o mare binecuvîntare pentru mii de suflete. Acuma o lăsăm să apară într-o formă nouă, revizuită, corespunzătoare cuvintului lui Dumnezeu. Este o oglindă duhovnicească în care oamenii își pot vedea starea sufletească, la fel cum o vede însuși Dumnezeu. Sint nenumărați aceia care în această cârticică își recunosc propria lor inimă și prin pocăință și credință pentru Christos, au putut primi o altă inimă și un alt Duh. La citirea acestei cărți, amintește-ți că reprezintă o oglindă în care te poți vedea tu însuși. Păgin, creștin, necredincios sau decăzut, îți poți vedea chipul, așa cum te vede Dumnezeu. La Dumnezeu nu există o privire la fața omului, EL privește inima.

Satan este tatăl minciunii, voevodul întunericului și dumnezeul acestei lumi. El se îmbracă într-un inger al luminii și duce în eroare prin aceasta multe suflete. Dar el nu este un inger al luminii, chipul lui este denaturat și mulți nu vor să recunoască adevăratul chip al Satanei. Așa ca în trecut, și astăzi există mulți apostoli și profeți mincinoși care se prefac în apostolii lui Christos. Aceasta nu e de mirare cînd însuși Satan s-a prefăcut într-un inger de lumină. 2 Cor. 11, 13—14. Diavolul, dumnezeul acestei lumi a orbit simțurile necredincioșilor, așa încît ei nu văd minunăția Evangheliei și claritatea lui Christos. (2. Cor. 4, 4.) Toți păcătoșii sint duhovnicește morți și orbi în fața lui Dumnezeu, după mersul acestei lumi și după voevodul care domnește în aer, și anume în văzduh, care în acest timp își are lucrarea în copii necredinței (Ef. 2, 2). Dacă ochii lor nu se vor deschide pentru starea lor pierdută, atunci ei merg pe drumul osîndirii. Cel care va spune că nu are păcate, se înșală pe el însuși (I Ioan 1, 8).

Dacă vei ceti aceste rinduri și vei studia pozele, poți vedea propria ta inimă. Nu interzice luminii lui Dumnezeu să-ți arate adevărata stare a inimii tale. Recunoaște-ți păcatele și nu încerca să ascunzi existența lor, că cuvântul lui Dumnezeu spune: „Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire”. (I. Ioan 1, 8—10.) „Singele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat”. (I Ioan 1, 7b.) Ori ascuți de Diavol, ori ascuți de Dumnezeu. Ori ești un ucenic al păcatului ori ești un slujitor a lui Dumnezeu. Dacă păcatul guvernează viața ta, nu o ascunde. Strigă la Dumnezeu care e pregătit să te elibereze prin Isus Christos care a venit în lume pentru a elibera pe păcătoși și pentru a rupe puterea lui Satan pe care acesta o are asupra noastră din cauza păcatelor noastre. EL este Salvatorul nostru. Te afli în fața lui Dumnezeu care îți cunoaște toate secretele, toate gândurile și faptele ascunse. Este imposibil ca să te ascunzi de Dumnezeu, ca să li ascunzi faptele tale. Căci EL care a creat urechea noastră, EL să nu audă? Cel care a făcut ochii, El să nu vadă? „Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui”. (2 Cron. 16, 9.) „Căci Dumnezeu vede purtarea tuturor, privește pașii fiecăruia. Nu este nici întunec, nici umbră a morții, unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea”. (Iov 34, 21—22.)

„Dar Isus nu se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți”. (Ioan 2, 24.)

„Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este vicleniel” Psalm 32, 1—2. Citește și Psalmul 51. „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. (Matei 11, 28.)

J. R. Gschwend

EXPLICAREA TABLOURILOR

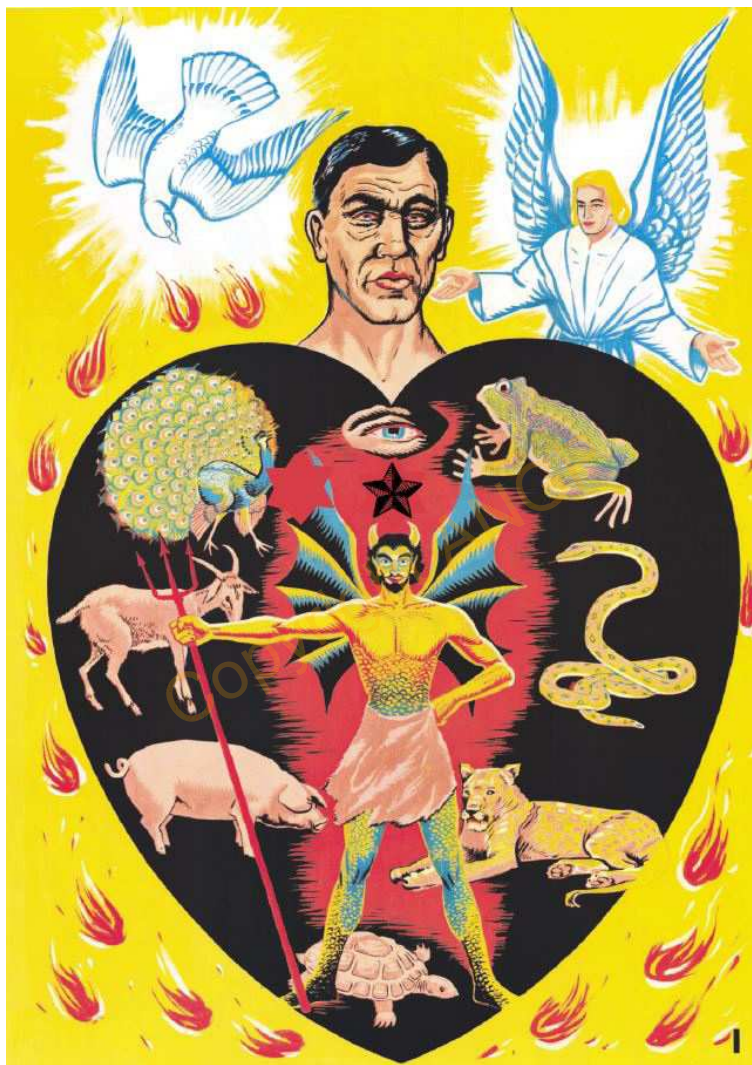
TABLOUL Nr. 1

Acest tablou arată inima unui om din lume, ceea ce numește Biblia „păcătos”; asta înseamnă o inimă condusă de duhul lumii și de dorințele și poftele cărnii. Asta este adevăratul tablou al inimii, așa cum Dumnezeu îl vede. Ochii tulburați, vorbesc de beție, cum scrie în Proverbe 23, 29—33: „Ale cui sint vaietele? Ale cui sint oftările? Ale cui sint neînțelegerile? Ale cui sint plingerile? Ale cui sint rănila fără pricină? Ai cui sint ochii roșii? Ale celor ce întirzie la vin, și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu te uita la vin cind curge roș’ și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțepă ca un basilic. Ochii îți se vor uita după femeile altora, și inima îți va vorbi prostii”.

Pe acest prim tablou, vezi inima omului locuită de diferite animale, care reprezintă multe păcate. Pentru că inima este locuința păcatelor noastre. Prin gura profetului Ieremia, Dumnezeu ne spune: „Inima este nespus de înșelătoare și de desnădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” (Ier. 17, 9). Iisus însuși confirmă spunind: „Căci dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies dinlăuntru, și spurcă pe om”. (Marcu 7, 21—23.)

Păunul

Fiecare admiră frumusețea lui. Aici în inima omului reprezintă păcatul trufiei. Lucifer, un fost inger de lumină a lui Dumnezeu, a căzut prin mândria lui și a devenit vrășmașul lui Dumnezeu, Satan. (Isaia 14, 9—17; Ezech. 28, 12—17.) Mândria vine din adincul iadului și se manifestă în diferite feluri. Unii oameni sint mândri de bogăția lor, creșterea lor bună, înțelepciunea lor, sau toaletele lor prin care își expune corpul lor

fără rușine. Alții se împodobesc cu tot felul de podoabe cum scrie în Isaia 3, 17—24. Alții iarăși se mindresc cu strămoșii lor, cu naționalitatea lor, cultura lor, sportul lor, uită însă că în I. Petru 5, 5 scrie: „Căci Dumnezeu stă împotriva celor mindri, dar celor smeriți le dă har”. Dumnezeu urăște mindria și trufia. (Prov. 8, 13.) „Mindria merge înaintea pieirii, și trufia merge înaintea căderii”. (Prov. 16, 18.)

Țapul

Un animal rău mirositor, plin de poftă și rivnire. El reprezintă desfruiul, curvia și preacurvia. Aceste păcate întrec orice măsură în vremurile noastre moderne. Este timpul de pe urmă. Trebuie să fim conștienți de adevărul cuvintelor lui Isus când a spus cu 2000 de ani în urmă... „timpul de pe urmă va fi ca zilele Sodomei și Gomorei”. Acest duh modern al lumii, nu a cuprins numai bărbați și femei, ci a pătruns și în familia creștină, în școli și cercuri studențești. Si anume, această sămință a răului este semănată draconic și rafinat prin cinematografe, teatre și literatură pornografică etc. Si aceea ce Dumnezeu clar numește „păcat”, este pur și simplu „moralitate modernă”. Mii de oameni tineri își ia exemple pentru viața lor, personale din filme sau romane; o sfârșesc însă cu suferință, rușine și căință. Artiști și artiste care duc o viață desfrinată sînt eroii și eroinele generației de astăzi. Localurile de dans sînt locuri de imoralitate. Însă adevărații eroi sfinți cum îl arată Dumnezeu pe Iosif (Gen. 39, 9) nu se mai ia ca exemplu. Chiar și cel mai rău păgîn din tribul Zulu, nu zăbovește a condamna la moarte curvarii, iar civilizația noastră, chiar de la ei ar putea să învețe ceva, căci în ziua judecării el ne va pîri. Dumnezeu ne spune, să nu ne jucăm cu desfruiul, ci să-l evităm. „Nu știți că cine se lipește de o curvă, este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Căci cei doi se vor face un singur trup. Dar cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu EL. Fugiți de curvie! Orice alt păcat, care-l face omul, este un păcat săvîrșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuiește

în voi, și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? și că voi nu sinteți ai voștri?" (1. Cor. 6, 16—19.) „Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt; și așa sinteți voi”. (1. Cor. 3, 17.)

Porcul

El reprezintă aici beția și necumpătarea. Este un animal mîrdar care inghite tot ce găsește în drumul său curat sau necurat. Așa face și o inimă păcătoasă. El primește tot ce e necurat, orice i se oferă, orice expresie atrăgătoare, orice gând rău, orice literatură sau tablou pornografic. Corpul omenesc care e destinat a fi Templul Dumnezeului viu, e murdărit cu hrană necurăță, obiceiuri proaste și patimi. Fumatul stăpînește omenirea ca niciodată. Numai puterea lui Dumnezeu poate să elibereze aceste suflete robite de Satan. Oamenii religioși, niciodată nu și-ar permite să fumeze într-o biserică în timpul serviciului divin; ar fi o profanare pentru Casa lui Dumnezeu. Ei nici nu se gîndesc să-și murdărească trupul care defapt e Templul lui Dumnezeu. „Nu știți că voi sinteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu”. (1. Cor. 3, 16—17; 1. Cor. 6, 18—19.)

Inbuibarea este deasemenea o uriciune înaintea lui Dumnezeu. Noi mincăm pentru a trăi, nu trăim pentru a minca. Foamea poate fi potolită cu o hrană sănătoasă. Însă pofta nesătulă strigă mereu: „mai mult, mai mult, dă-mi, dă-mi!” Pofta niciodată nu e sătulă, ea niciodată nu are destul. După Vechiul Testament, bețivii și destrăbălații au fost omorîți cu pietre: Deut. 18, 21. „Căci bețivul și cel ce se dedă la inbuibare sărăcesc, și ațipirea te face să porți zdrențe”. (Prov. 23, 21.) „... cel ce umblă cu cei desfrinați, face rușine tatălui său”. (Prov. 28, 7.) Amintește-ți că un anumit om bogat, un destrăbălat, rob el acestei patimi a murit, și și-a ridicat ochii din iad, unde a fost chinuit groaznic. Nu cred că este nevoie să amintesc ce mizerie aduce beția. Este o realitate prea mare ca să se vorbească doar superficial despre ea. Dumnezeu ne spune foarte clar că un bețiv nu va moștenii niciodată

impărăția cerului. Cei ce prepară băuturile tari și cei ce le vind, sint și ei vinovați, pentru că Dumnezeu spune: „Vai de cei tari cind este vorba de băut vin, și viteji cind este vorba de amestecat băuturi tari”. (Isaia 5, 22.) „Vai de acel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi goliciunea”. (Hab. 2, 15.) „... Arfa și alăuta, timpanul, flautul și vinul le inveslesc ospețele; dar nu iau seama la lucrarea Domnului, și nu văd lucrul miinilor Lui”. (Isaia 5, 12.) „Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malabi, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lecomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici răpăreții nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”. (1. Cor. 6, 9—10.)

Păcatele firii pămîntești ne sint arătate în Galateni 5, 19—21. „Si faptele firii pămîntești sint cunoscute, și sint acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrinarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbiile, certurile, zavistiile, miniiile, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide, puzmele uciderile, bețiile, inbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum v-am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”. Si „nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă fiți plini de Duh.” (Efes. 5, 18.)

Invitația lui Isus spune: „Voi toți cei insetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!” (Isaia 55, 1.) „Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da EU, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da EU, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țîșni în viața veșnică”. (Ioan 4, 14.)

Broasca Țestoasă

Ea intruchipează lenevia, care amină cea ce trebuie făcut, de pe o zi pe alta, și vrăjitoria. Căci necredința este un păcat al vrăjitoriei. „Poftele leneșului îl omoară, pentru că nu vrea să lucreze cu miinile”. (Pr. 21, 25—26.) Iosua a trebuit să spună copiilor lui Israel: „Nu fiți leneși în recoltarea pământului”. Ființa omenească este foarte nepăsătoare și leneșă

pentru moștenirea lucrurilor Dumnezeiești. Isus spune: „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strîmtă”. (Luca 13, 24.) „Cine caută găsește”. (Luca 11, 9.) „Împărăția cerurilor se ia cu năvală și ceice dau năvală, pun mina pe ea”. (Mat. 11, 12.) Lenea duce în spatele ei osindirea și ruina sufletului nostru în privința vindecării. Ne împiedică la rugăciune, ne împiedică să cercetăm conștiincios tainele lui Dumnezeu, și la apucare în stăpînire a bogatelor promisiuni ale lui Dumnezeu. Ea duce la distrugere. Cînd Dumnezeu îți vorbește și stăruiește să-l dai AZI inima ta, atunci diavolul spune: „Dăi-o numai MIINE sau în altă zi — care poate nu mai vine de loc —. Iar tu mori fără să fi salvat, fără Isus Hristos. Dumnezeu spune: „Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă impietriți inimile”. (Ev. 3, 7—8.) Ciți oameni s-au prăpădit deja, deoarece au aminat ziua cînd se puteau vindeca în Isus, zi care însă nu a mai venit. Ziua de „MIINE” nu îți aparține ție.

Carapacea broaștei țestoase, slujește multor vrăjitorii pentru vrăjile lor și arată în acest chip păcatul vrăjitoriei. Fie că e credința în puterile vrajei, sau practica în ghicire, în loc să ne punem toată încrederea în viul Dumnezeu. Mai ales în timpul încercărilor, bolilor sau sărăciei, Sfînta Scriptură ne spune să-L chemăm pe Dumnezeul cel viu, care este pregătit să ne ajute, nu să ne lase în voia unei întîmplări bune sau rele. „Domnul întărește pașii omului, cînd îi place calea lui; dacă se întîmplă să cadă, nu este doborît de tot, căci Domnul îl apucă de mină”. (Ps. 37, 23—24.) „Ci Dumnezeu este Cel ce judecă. El scoboară pe unul și înalță pe altul”. (Ps. 75, 7—8.) Dumnezeu a dat copiilor lui Israel porunci, cu următoarele cuvinte: „Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descîntător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o uriciune înaintea Domnului; și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta”. (Deut. 18, 10—12.) „Afară sint ciinii, vrăjitorii, curvarii, uciogașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!” (Apoc. 22, 15.) „Să nu vă duceți la cei

ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sint Domnul, Dumnezeul vostru". (Levit. 19, 31.) „Dacă vi se zice însă: Întrebați pe ceice cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, cari șoptesc și bolboroseșc, răspundeți: Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta". (Isaia 8, 19—20.)

În timp ce citești această cânticică, Dumnezeu vorbește cu tine și te previne la căință și să părăsești drumul tău. Dar duhul broaștei țestoase care se află în inima ta îți șoptește în toate felurile să-ți părăsești hotărîrea pentru Christos și se ostenește să-ți umple inima ta cu neîncredere. „Ce vor spune ai mei, prietenii mei, lumea, dacă mă pocăiesc? Ce se va întâmpla dacă nu voi mai putea dansa, și dacă nu voi mai participa la distracțiile lumești?” În locul bogăției de nestrăpuns pe care o avem în Isus; a păcii Lui minunate, a bucuriei Sale de negrăit, minunăția Lui, viața veșnică umplută cu fericire; tu vezi doar lucrurile pe care le-ai părăsit, pe care trebuie să le părăsești dacă îl primești pe Isus în inima ta. Atunci frica ta de oameni și de moarte te va face un ucenic al Satanei. Isus însă a apărut, pentru că prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavol și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor". (Evrei 2, 14—15.) Acest duh care te împinge să-ți amîni legămîntul de pe o zi pe alta, îți întărește inima în așa fel, încît devine atît de tare, ca și carapacea broaștei țestoase.

Leopardul

este un animal fioros. El reprezintă ura, minia, proasta dispoziție care conduce des inima omenească și duce de multe ori la violență. Tu poți să încerci să-ți stăpînești proasta dispoziție, și îți poate reuși, pînă cînd într-o bună zi iar îți explodează ca o bombă în tine. Cel mai bun lucru este atunci să o recunoști și să-L rogi pe Isus să te elibereze de această minie diavolească. „Acum nu vă intristați!” (Genesa 45, 5.)

„Lasă minia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău”. (Ps. 37, 8.) „Furia este fără milă și minia năvalnică, dar cine poate sta împotriva geloziei”. (Pr. 27, 4.) „Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de minie, de vrăsmășie, de răutate, de clevetire”. (Col. 3, 8.)

Sînt mulți oameni care încearcă să-și potolească minia prin băutură și fumat sau prin a se răzbuna. „Vinul lor este venin de șarpe, este otravă cumplită de aspidă”. (Deut. 32, 33.) Răzbunarea este dulce pentru inima păcătoasă, dar Domnul spune: „A Mea este răzbunarea!” Isus spune: „lubește pe aproapele tău, ca pe tine însuși! lubește și pe dușmanul tău!” Dumnezeu a promis că ne iartă păcatele, dacă iertăm și noi pe acei care ne-au jignit. Grija excesivă și sensibilitatea ne despart deasemeni de Dumnezeu. Cheful de a începe cearta și de a pune singele în mișcare, se găsește în inima omului. De aceea Isus ne va dărui pacea adevărată în inima noastră, pentru întotdeauna, dacă vrem această pace. Dumnezeu eliberează de minie.

Sarpele

a ademenit-o pe Eva în paradis. El a distrus cea mai frumoasă legătură de armonie cu Dumnezeu. Satana, ingerul cel căzut a fost cuprins de gelozie împotriva lui Adam și Eva, cînd i-a văzut cu Dumnezeu în armonia deplină, în loc să fie cu Lucifer. Din gelozie, Satan, s-a hotărît să distrugă minunata armonie și viața lor cu Dumnezeu, cea ce i-a și reușit. Aceeași gelozie drăcească, și același chef locuiește în multe inimi, cînd văd pe alții fericiți și mulțumiți. „Gelozia este neînduplecată ca locuința morților” (C. Cînt. 8, 6). Ea aduce ginduri rele în inimă și distruge fericirea altora, ea poate duce și la crimă. Acesta este cazul în anumite căsnicii. Este izvorul multor suferinți și invidie în viața comercială și în alte loturi ale vieții. Chiar și lucrători pentru împărăția lui Dumnezeu, predicatori și preoți, nu sînt imuni la asemenea atacuri. Să facă bine să vegheze, pentru a fi plini de înțelepciune, pentru ca funcția lor să nu fie tulburată de un duh drăcesc, de invidie, dacă Dumnezeu folosește cumva un alt slujitor al Său.

Broasca

se hrănește cu pământ și reprezintă dragostea pentru bani și zgircenia „căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor” (1.Tim. 6, 10). Un om zgircit nu este pregătit să-și deschidă mina pentru săraci și nenorociți, el încearcă prin mijloace cinstite și necinstite, să-și adune bogățiile acestei lumi, care însă vor fi distruse prin molii și rugină. Isus a spus: „Nu vă stringeți comori pe pământ unde le mănincă moliile și rugină și unde le sapă și le fură hoții”. (Matei 6, 19.) „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”. (Matei 6, 21.) Acan și ai săi s-au prăpădit fiindcă au iubit aur, argint, pietre prețioase și haine frumoase. (Iosua 7.) Iuda Iscarioteanul ucenicul lui Christos s-a spinzurat fiindcă dragostea de bani l-a făcut să-și trădeze stăpînul. Aurul și argintul nu sunt lucruri propriuzis rele, dar dragostea de bani este periculoasă pentru inima omului. Mii de bărbați și femei își ruinează viața prin aceea că dau sume mari de bani în săli de joc la curse de cai pentru a se îmbogăți, ca la urmă să piardă tot. Dorința de a se îmbogăți fără multă trudă, duce de multe ori la crimă și sinucidere. Dragostea de bani și zgircenia merg de multe ori împreună cu patima de onoare, putere, de exemplu: puterea politică, adică puterea de a stăpîni peste alții, sau puterea banului pentru a asupri pe cei săraci. Si puterea religioasă care fac pe oameni să rivnească organizațiile bisericești, și nu după Dumnezeu. Cei ce face aceste lucruri, au tupeul să condamne pe sfinții lui Dumnezeu, care îl urmează pe Christos, dar fără să aparțină vreunei biserici oarecare (Marcu 9, 38). Isus a spus: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani căci viața cuiya nu stă în belșugul avuției lui”. (Luca 12, 15.) Si povestea omului bogat: „Tarina unui om bogat rodise. Si el se gindea în sine, și zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi string rodurile”. „Iată”, a zis el, „ce voi face: îmi voi strica grinarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi stringe toate rodurile și toate bunătățile mele: și voi zice sufletului meu: „Suflete ai multe bunătăți strinse pentru mulți ani: odihnește-te, mănincă, bea și veselește-te!” Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule, chiar în noaptea asta ți se va cere înapoi sufletul;

și lucrurile pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?" Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu" (Luca 12, 17—21). Si „Ce i-ar folosi unui om să ciștige toată lumea dacă își pierde sufletul său". (Marcu 8, 36.) Isus spune: „Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți minca, sau ce veți bea . . . nu este viața mai mult decit mîncarea? . . . Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întii împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra pentru că unde este comoara voastră acolo este și inima voastră. (Matei 6, 19—34.)

Satana

Satana — tatăl minciunii este născocitorul tuturor păcatelor. El stăpînește inima. Isus spune: „Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr pentru că în el nu există adevăr. Oricîteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii" (Ioan 8, 44). O minciună nevinovată este la fel de rea ca una grosolană. Există minciuni pe care le spui, le scri sau le faci. Un fățarnic este un mincinos pentru că se vinde pentru lucruri care nu există. Dumnezeu nu poate minți. „Dacă zicem că avem părtășie cu EL, și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul" (1. Ioan 1, 6). „Afară sint ciinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună". (Apoc. 22, 15.) „Sase lucruri urăște Domnul: Ochi trufași, limbă mîncinoasă, miinile care varsă sînge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău și martorul mincinos care spune minciuni". (Prov. 6, 16—19.)

Steaua

arată conștiința din fiecare inimă de om. În acest prim tablou conștiința este neagră, rea și probabil pe adormite din cauza reperatelor și conștientelor păcate. Este orbită și stricată în

așa fel încît numai poate judeca nici propriile acțiuni. Această conștiință rea are citeodată liniște, dar este foarte imprăștiată. Ea acuză acolo unde trebuia să se scuze și se scuza acolo unde trebuia să acuze. Duhul însă spune: „În vremurile din urmă unii se vor lepăda de credință ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fătărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor”. (1. Tim. 4, 1—2.) Conștiința rea este în așa fel de parcă ar fi arsă cu un fier înroșit. Credința în Domnul Isus Christos ne poate elibera de conștiința rea. (Evrei 10, 22.)

Ochiul Domnului

vede tot ce se întimplă în inimă. Nimic nu scapă ochiului Său de foc. De aceea El vede și toate gîndurile ascunse și toate intențiile inimii. (În acest tablou expresia ochiului arată la fel cu expresia ochiului omenesc.)

Micile limbi de foc

din jurul inimii, reprezintă dragostea lui Dumnezeu, care înconjoară inima păcătosului. Este adevărat că Dumnezeu urăște păcatul, dar El ne iubește și El nu vrea moartea păcătosului, ci să se pocăiască și să trăiască. Isus a venit pentru a elibera pe păcătoși. Bucuria mare este în cer, cînd un păcătos se căiește. Micile limbi de foc vorbesc și de singele lui Isus Christos, care ne curăță de toate păcatele. „Privește, acesta este Mielul lui Dumnezeu, care poartă păcatele lumii”.

Ingerul

reprezintă vestitorul cuvîntului lui Dumnezeu. Dumnezeu doarește să vorbească cu omul care este descurajat de povara păcatului, pentru ca omul să se aplece și să se căiască, apoi lumina și dragostea lui Dumnezeu va putea pătrunde în inima lui.

Porumbelul

este simbolul Duhului Sfint, Duhul Adevărului, care este ferit de păcat, porumbelul mai este și simbolul dreptății și a judecății. Duhul Sfint se află aici în afara inimii omului. Nu poate locui în inima unde mai locuiește păcatul. Dacă acest tablou arată starea inimii tale, atunci nu mai rămâne altceva de făcut decât să strigi la Dumnezeu. Deschide inima ta și lasă să pătrundă înăuntru, lumina cuvintului Său. „Crede în Domnul Iisus Christos, și vei fi mintuit”. Domnul vrea doar să te ajute și să te salveze. El a promis să-ți dea o inimă nouă, un duh nou.

TABLOUL Nr. 2

Acest tablou reprezintă inima convinsă, care începe să-L caute pe Dumnezeu. Ingerul ține sabia, cuvântul lui Dumnezeu, „care este viu și lucrător, mai tăios decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii”. (Evrei 4, 12.) „Și după cum oamenilor le este rinduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata” . . . „Moartea este răsplata păcatului”. „Necredincioșii și păcătoșii, partea lor este iazul care arde cu foc și cu pucioasă”. (Apoc. 21, 8.)

Ingerul ține în mina cealaltă un craniu. El amintește păcătosului că toți trebuie să moară. Corpul nostru pe care-l iubim atîta de mult, pe care-l îmbrăcăm, îl hrănim și îl înfrumusețăm și îl îngrijim până la idolatrie, moare și se prăpădește, este mincat de viermi. Dar sufletul și duhul nostru vor trăi veșnic și vor apare într-o zi în fața scaunului judecății lui Dumnezeu.

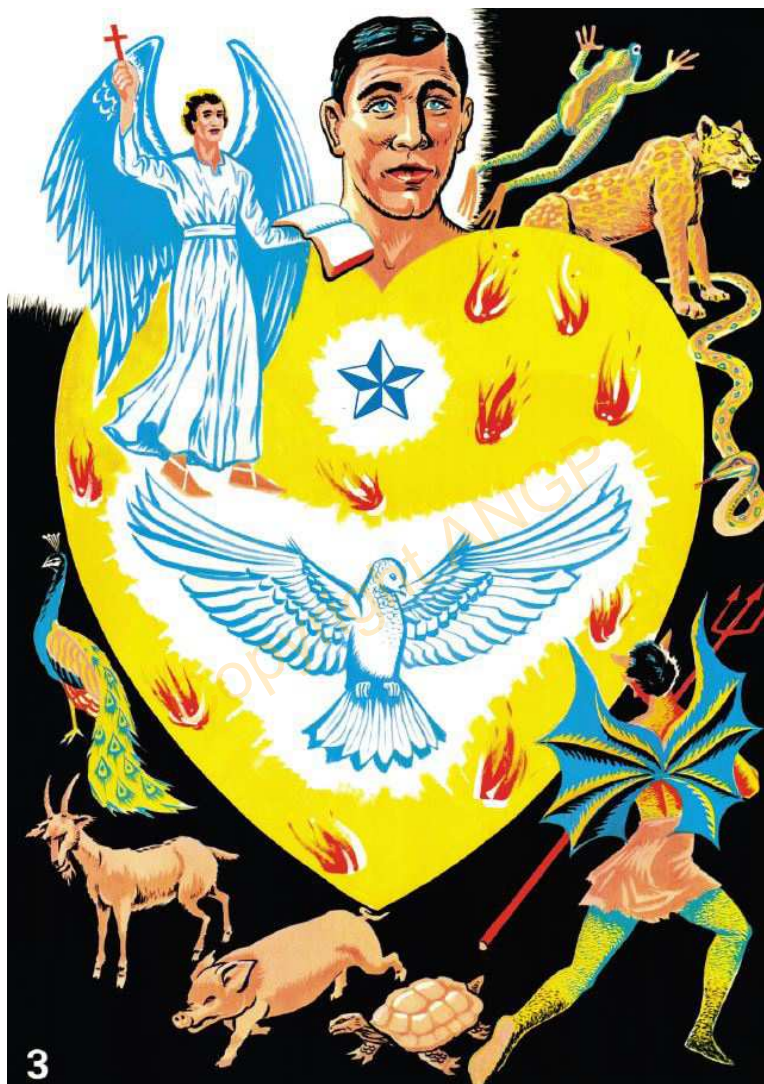
Vedem aici păcătosul care începe să asculte vestea lui Dumnezeu și să-și deschidă inima la iubirea lui Dumnezeu. Duhul Sfint începe să lumineze inima lui care a fost întunecată de păcat. Lumina lui Dumnezeu pătrunde în Templul Său și gonește toată întunecimea. Diferite animale care reprezintă păcatul sînt alungate. De aceea dragă cititorule, permite lui

Isus care este Lumina Lumii să pătrundă în inima ta, pe care o va elibera de toată întunecimea, cum o arată tabloul. Isus spune: „Eu sint Lumina Lumii; cine Mă-urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”. (Ioan 8, 12.) Niciodată nu vei putea izgoni întunericul prin propria ta putere și înțelepciune. Modul cel mai simplu mai sigur și mai repede, dar și unicul, pentru a izgoni întunericul este acela de a lăsa lumina să pătrundă în inimă. Luna și stelele luminează puțin întunericul nopții, dar dacă apare soarele atunci dispăre întunericul, cit și micile luminițe. Isus este „Soarele dreptății”. Cînd Isus a intrat în templul din Ierusalim, atunci El a izgonit pe toți aceia care vindeau acolo: oi, boi, porubmei și a răsturnat masa cămătarilor zicîndu-le: „Este scris: Casa Mea se va numi o casă de rugăciune”. „Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tilhari”. (Matei 21, 13.) Inima ta trebe să fie un templu a lui Dumnezeu, o casă a Sa. El dorește să locuiască în ea, s-o înfrumusețeze, s-o umple cu Duhul Sfînt, cu dragostea Sa și bucuria Sa. Isus nu a venit doar pentru a ne ierta păcatele, ci El a venit și pentru a ne elibera din puterea și stăpînirea păcatului. **„Deci dacă Fiul vă face slobozi, veți fi adevărat slobozi”.** (Ioan 8, 36.)

TABLOUL Nr. 3

Acest tablou ne arată starea unui păcătos care într-adevăr se supune și se căiește. Își amintește de multele și groaznicele păcate pe care le-a săvîrșit și pentru care Isus a murit pe cruce. Cînd vede crucea pe care ingerul cuvîntului lui Dumnezeu i-o descopere, i se rupe inima și se căiește din tot sufletul pentru numeroasele lui păcate, de aceea inima lui este tulburată. Cînd sufletul pregătit de căință își imaginează marea dragoste a lui Dumnezeu care s-a descoperit în Isus Christos, deodată această dragoste pătrunde în inima lui și începe să-L înțeleagă pe Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume să îndepărteze păcatele, fiindcă El însuși

a acceptat să moară în locul nostru pe lemnul blestemului. Într-adevăr, Isus Christos a fost biciuit, a fost încoronat cu spini, mâinile și picioarele Lui au fost găurite de cuie, El a murit pe cruce pentru păcatele noastre, și aceasta mihnește adinc pe păcătosul căit. Inima pregătită pentru căință, cînd citește cuvîntul lui Dumnezeu, se vede ca într-o oglindă, și tot mai mult își dă seama, cît de mult s-a îndepărtat de Dumnezeu, și cît de mult a călcat sfaturile Lui. Este adinc îndurerat, cînd se căiește cu inima în timpul acela Isus se apropie de el. Dragostea și pacea lui Dumnezeu îi umple inima, apoi începe să înțeleagă că: „Sîngele lui Isus Christos Fiul lui Dumnezeu ne curățește de orice păcat”. (1. Ioan 1, 7.) „Domnul este aproape de cei cu inima înfrîntă, și mintuiește pe cei cu duhul zdrobit”. (Psalm 34, 19.) Mai departe cuvîntul lui Dumnezeu spune: „Iată spre cine îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu”. (Isaia 66, 2.) Duhul Sfînt îi repetă în șoaptă cuvintele lui Isus: „Fiul meu (fiica mea) dute în pace, păcatele tale sînt iertate”. Tot privind la cruce, inima pregătită pentru căință vede sîngele vărsat de Isus și crede că acesta a fost vărsat personal pentru el. El se simte tot mai mult ușurat de povara păcatelor sale. El recunoaște că Isus a fost bătut pentru păcatele noastre și că a fost răni pentru faptele noastre. El a purtat durerile și bolile noastre. Domnul a aruncat toate păcatele noastre asupra Lui. (Isaia 53, 3.)

Lumina Duhului Sfînt umple inima care pînă acum era pătată și plină de întuneric. „De vor fi păcatele voastre roșii ca purpura, se vor face albe ca lina”. (Isaia 1, 18.) „Umblarea după lucrurile firii pămîntești este moarte, pe cînd umblarea după lucrurile Duhului, este viață și pace”. (Rom. 8, 6.) Inima este deci sigură că oricine crede în El, nu va pieri ci va avea viață veșnică; (Ioan 3, 16) „căci în El avem răscumpărarea, prin sîngele Lui, iertarea păcatelor după bogățiile harului Său”. (Efes. 1, 7.) În locul dorințelor păcătoase, au luat loc faptele neprihănirii, dorința de a trăi numai pentru Dumnezeu și de a-l sluji numai Lui „El care ne-a iubit mai întîi”. Inima pregătită pentru căință în loc să iubească lumea, iubește pe Dumnezeu și lucrurile lui Dumnezeu.

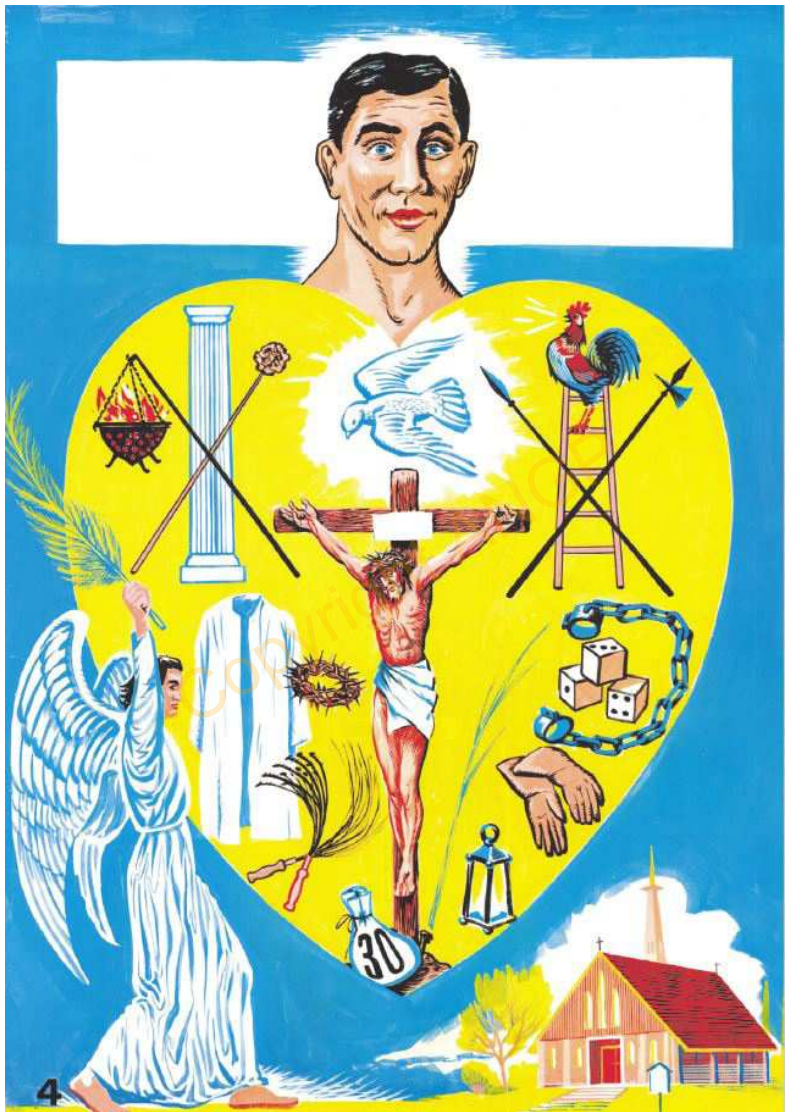
acestui om. Totuși satana nu și-a părăsit bucurios locuința și se uită minios înapoi în speranța că odată se va întoarce iarăși acolo. De aceea Isus Christos ne sfătuiește să veghem și să ne rugăm pentru a putea rezista diavolului, ca să plece de la noi.

TABLOUL Nr. 4

Acest tablou arată pe păcătosul mintuit care a găsit pacea desăvirșită și iertarea prin Mintuitorul nostru Isus Christos. „Departate gîndul să mă laud cu altceva, decît cu crucea Domnului nostru Isus Christos în care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume”. (Gal. 6, 14.)

Isus a murit pe cruce pentru ca noi „fiind morți față de păcat, să trăim pentru neprihănire”. (1. Petru 2, 24.) Eu însă spun: „Umblați cirmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pămîntești”. (Gal. 5, 16.) Iar în galateni 5, 25 ne spune: „Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul”. În acest tablou mai putem vedea și stîlpul de care a fost legat Isus după ce a fost dezbrăcat. Mai departe putem vedea biciul și nuielele cu care L-au bătut groaznic. „Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui sintem tămăduiți”. Irod și oamenii lui L-au badjocorit, L-au dezbrăcat de hainele lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. „Au împletit o cunună de spini pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie de bambus în mîna dreaptă. Apoi ingenunchiau înaintea Lui, își băteau joc de El și ziceau: „Plecăciune, împăratul iudeilor! Si scuipau asupra Lui și luau trestia și-L băteau în cap. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească”.

Există mulți creștini, care sînt numai cu numele. Ei se roagă în biserică, iau cina, cîntă cîntece bisericesti, iar în același timp răstignesc pe Mintuitorul tot mai mult prin răutatea lor. „Nu orișicine-Mi zice: Doamne, Doamnel va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ce-

ruri . . .” (Matei 7, 21—27). In acest tablou mai găsim și punga lui Iuda, care L-a trădat pe stăpinul său pentru 30 de arginți deoarece dragostea de bani i-a cuprins inima și i-a întunecat mintea. Lanterne și lanțurile ne arată cum în noaptea aceea Isus a fost prins de soldați. Zarurile ne arată că soldații au tras la sorti pentru hainele Lui, ceea ce s-a împlinit Scriptura după cum spune profetul: „Si-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorti”. (Matei 27, 35.) I-au luat lui Isus totul. L-au lepădat și i-au spus: „Nu vrem ca acest om să domnească peste noi”.

Oamenii doresc toate binecuvântările lui Dumnezeu, soare, și ploaie, dar nu vor să se pună sub unica autoritate a lui Dumnezeu. Sint oameni pentru care Dumnezeu există numai în timp de nevoi și suferinți.

Soldații l-au străpuns coasta cu o suliță și imediat a țiguit sînge și apă. Înainte de cînta cocoșul, Petru s-a lepădat de trei de Isus, înaintea unei slujnice; mai tirziu însă s-a căit și a plîns cu amar. Recunoști tu pe Isus în cuvînt și în purtarea ta? Ai tu frică de oameni, gîndește-te la cuvîntul Domnului: „De aceea pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri, dar orișicine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”. (Matei 10, 32—33.) Isus a mai spus: „Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după mine, nu este vrednic de mine”. (Matei 10, 38.)

Fericit este acela care stă pe stîncă „ISUS”.

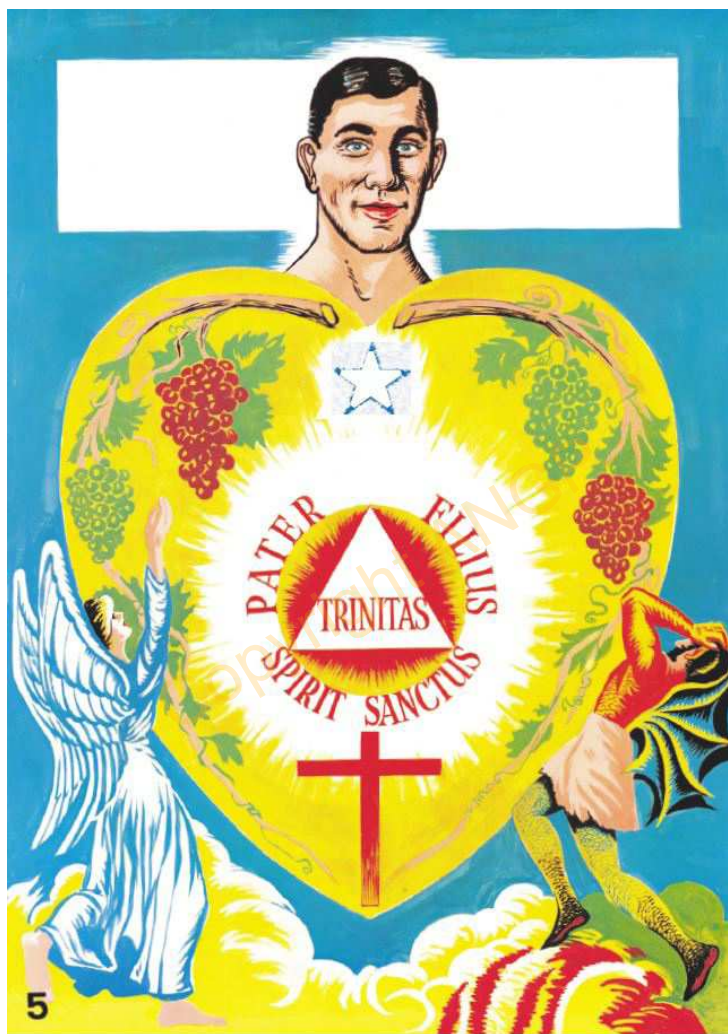
◆

Înima răstignită cu Christos. Răstignit împreună cu Christos. (Gal. 2, 20.) Morți față de păcat. Vii pentru Dumnezeu în Isus Christos, Domnul nostru (Rom. 6, 11). Departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Christos (Gal. 6, 14).

TABLOUL Nr. 5

În tabloul al 5-lea vedem inima curățită și vindecată în harul și mila lui Dumnezeu a păcătosului mintuit. Într-adevăr această inimă a devenit templul lui Dumnezeu. Locuința lui Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt după făgăduința lui Isus. „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el”. (Ioan 14, 23.) Prin Isus Christos, Dumnezeu Tatăl ne iubește și ne binecuvintează îndreptându-ne.

Această inimă este deci Templul lui Dumnezeu. Toate animalele au fost izgonite. În locul lor vedem acolo Duhul Sfânt, Duhul Adevărului. Acolo unde își avea locul faptele firii pămîntești, acum se arată roadele Duhului „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia”. El este acum într-adevăr o mlădiță în via Isus Christos și această mlădiță aduce fructe. Secretul acestui produs de roade este răminerea în Christos, și în cuvântul Lui. (Ioan 15, 1—10.) Deoarece este plin de Duh Sfânt are puterea să învingă firea pămîntească și dorințele ei, are puterea să răstignească pe omul cel vechi. Acum el nu mai trăiește după gusturile lumii, ci el trăiește în nădejdea căci: „credința este victoria care a învins lumea”. Acum el trăiește în speranța vie a venirii Domnului Isus Christos. Trăiește în și prin dragostea lui Dumnezeu care este nesfârșită. „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu”. (Matei 5, 8.) Împăratul David cu toate victoriile externe asupra dușmanilor săi, știa că cea mai mare bătălie se dă în inima lui. În fața slăbiciunii sale interne, el se ruga: „Dă-mi Doamne iarăși bucuria mîntuirii Tale și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință”. (Ps. 51, 12.) Nimeni nu poate să-și curețe singur inima, nimeni nu-și poate face în interior o inimă curată. Dacă cine va se pleacă serios în fața lui Dumnezeu — ca David — și îl roagă pe EL să-i dea o inimă nouă, arunci Dumnezeu într-adevăr îi dă o nouă înfățișare. Dumnezeu nu vrea să lipească propriile noastre zdrențe și haine rupte de dreptate. El nu dorește nici promisiunea noastră zadarnică, cum că vom face din inima noastră o locuință bună pentru Dumnezeu. —

Templul lui Dumnezeu. Dragostea, bucuria, pacea, indelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia (Galateni 5, 22).

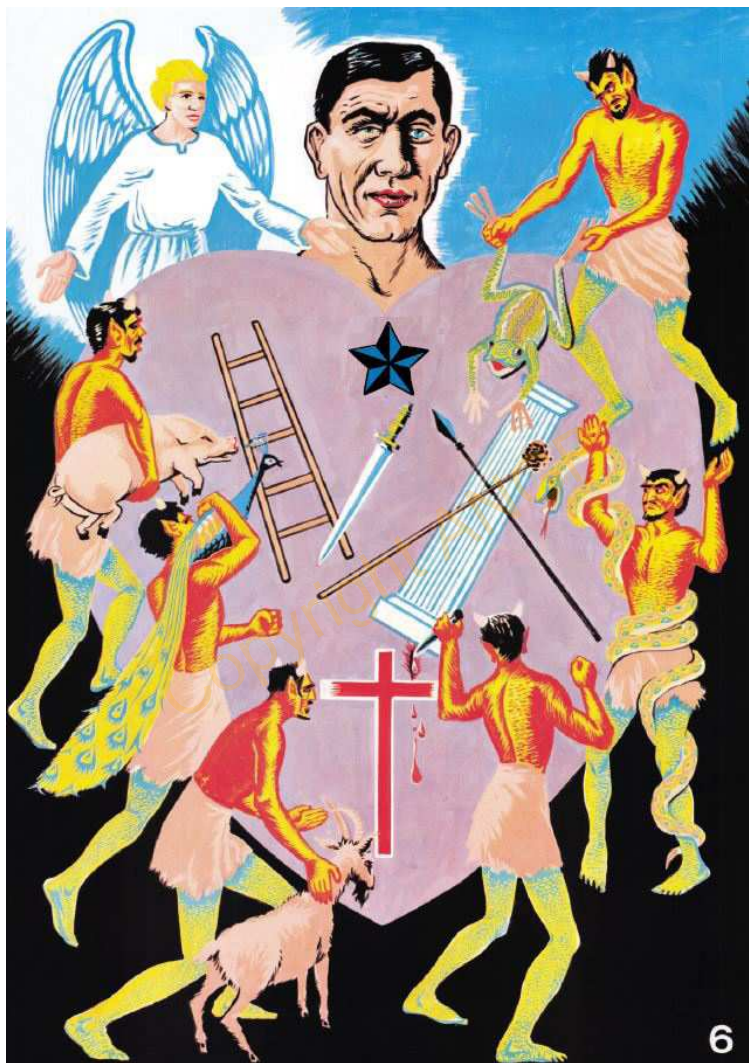
NU! El, vrea să ne ajute pentru că a dat El însuși o bună făgăduință: „Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre, și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un Duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele”. (Ezech. 36, 25—27.) Dumnezeu a confirmat această promisiune în Noul Testament, și l-a pecetluit cu singele lui Isus Christos.

În acest tablou vedem iarăși că apare îngerul. Ingerii sînt ființele slujitoare pentru aceia de pe pămînt care vor moșteni viața veșnică, sînt ființe cerești care au porunca să se așeze în jurul acelor care au frică de Dumnezeu. (Ps. 34, 8; Ps. 91; Dan. 6, 22; Matei 2, 13; Fapt. Ap. 5, 19; 12, 7—10.)

Diavolul este vizibil și în acest tablou. El stă aproape de inimă, stă la pîndă și așteaptă momentul potrivit să se întoarcă iarăși în locuința lui. De aceea Apostolul ne îndeamnă: „Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă tircoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită”. (1. Petru 5, 8.) Satana de multe ori se preface într-un inger de lumină „pînă acolo încît să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși”. (Matei 24, 24.) „Impotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi”. (Iacov 4, 7.)

TABLOUL Nr. 6

Tabloul șase, este tristul tablou al unui decăzut. Unul din ochii lui este închis, căci i-a adormit conștiința în viața lui. Celălalt ochi se uită obraznic și face curte lumii. Interiorul lui s-a întunecat și în ochii lui suferințele comune cu Christos, abia de mai sînt vizibile. El este înconjurat de încercări cărora nu le opune rezistență, în loc să lupte împotriva lor. În loc să asculte de glasul lui Dumnezeu își apleacă urechea, la propunerile și promisiunile șiretă ale corupătorului. Este

6

posibil ca inima împărțită să se mai ducă și la biserică ca să-și ascundă dragostea pentru lume cu o haină religioasă, în timp ce dragostea lui Dumnezeu se răcește. Minteia lui este împărțită în mai multe păreri. Incepe să simpatizeze cu lumea și totuși susține că iubește pe Dumnezeu. — Steaua (conștiința lui) e tulburc. El nu-și mai duce crucea bucuroș pentru că i-a devenit o povară nedorită. Credința lui se clatină, încetează să mai fie în comuniune cu Dumnezeu, în rugăciune, iar poziția inimii lui față de Dumnezeu este nepăsătoare și lașă. El face tot mai mult loc ispititorului care stă la pindă lângă inima lui. Inima împărțită se bucură mai mult de societatea lumii decât în cercul adevăraților credincioși.

Mindria — duhul păunului, încearcă să pătrundă în inimă. Inima împărțită probabil că a uitat cum a fost salvat prin har, a uitat cum a fost pe drumul mântuirii și cum astăzi a devenit un sfânt mândru. Beția bate la ușe și vrea să intre. Aceasta se întâmplă deseori (foarte nevinovat). De exemplu: dacă inima împărțită se întâlnește cu prietenii lumești la o petrecere și acolo se rușinează să fie ținut ca un om cuminte, timid și nesociabil, atunci diavolul îi șoptește la ureche: că această unică ocazie în viața lui socială, nu trebuie s-o piardă. Dorințele cărnii se fac observate. Incepe să facă observații (judecăți) cu două înțelesuri, vizitează locuri de plăceri, și se lasă convins de adversar că așa e firea omenească — „a gusta nu e păcat”. Este adevărat că nu putem face nimic cind păsările necurăteniei și ale gândurilor rele se rotesc deasupra capetelor noastre, dar noi sintem de judecat dacă le dăm voie să-și facă cuib în inimile noastre și să-și efectueze lucrurile rele acolo. Dacă dăm diavolului degetul mic, nu se va liniști pînă nu va stăpîni toată mina în așa fel, încît să ne tragă în focul iadului și sufletul și duhul. De aceea Dumnezeu ne avertizează frumos să ocolim poftetele tinereții și să nu ne jucăm cu păcatul ori de unde ar veni el. Trebuie să ne refugiem în Isus.

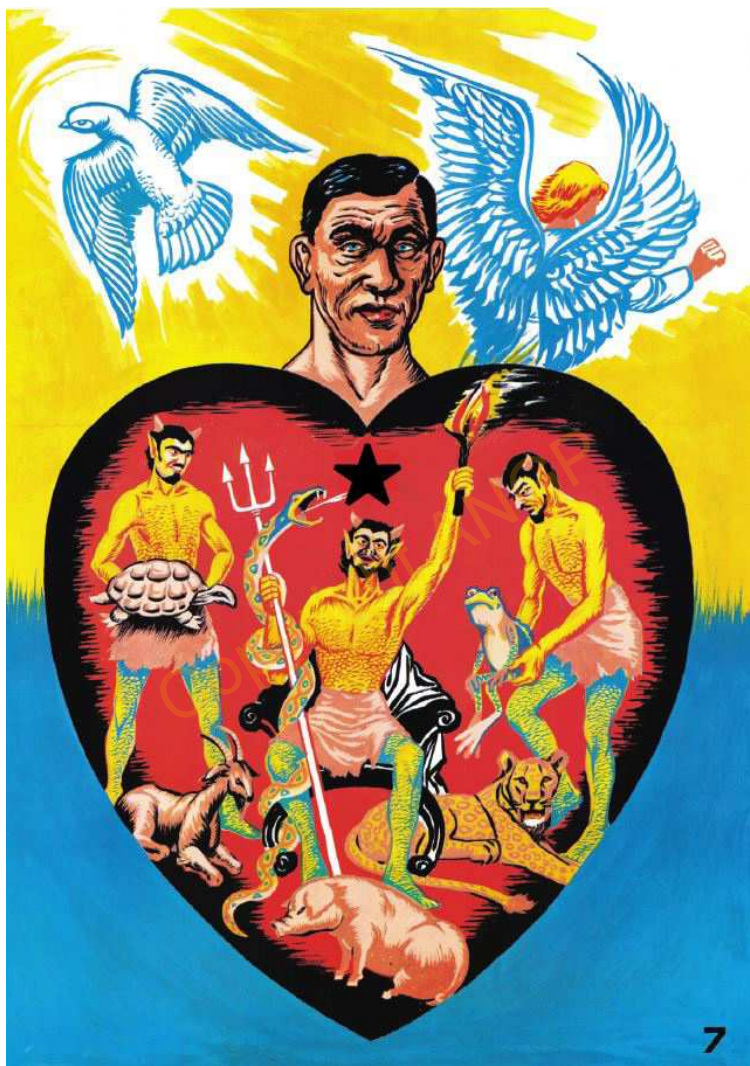
Omul care în acest al 6-lea tablou înțeapă inima cu un cuțit reprezintă un badjocoritor și un adversar al creștinismului. Mulți oameni de acest fel cu buzele lor badjocoritoare și limbile lor mincinoasă, rănesc și găuresc inimile credincioșilor, iar inima împărțită nu poate rezista asemenea atacuri.

Credinciosul cu inima împărțită începe să aibe frică mai mult de oameni decit de Dumnezeu. Frica de ce vor spune și ce vor gîndi oamenii despre el, rezultă sclavie și îndepărtare de la Dumnezeu. Proasta dispoziție, și minia se descoperă în timpul de greutăți în desamăgiri și încercări să pătrundă în inimă. Respingătorul șarpe al geloziei apare cînd alții sint mai fericiti și au mai mult succes decit el. Dacă primește intrare în cea mai mică crăpătură a inimii, atunci ușae deschisă pentru ură, mindrie și pentru toate celelalte păcate.

Este atit de ușor să lăsăm în inima noastră duhul banului, dacă nu ascultăm de sfatul Domnului nostru Isus Christos. El spune: „Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită”. (Matei 26, 41.) În 1. Cor. 10, 12 ne spune: „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă”. „Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului”. (Ef. 6, 11—18.)

TABLOUL Nr. 7

Acest tablou ne arată starea unui decăzut: Acest om a fost luminat, a gustat din harul lui Dumnezeu. A fost părtaș Duhului Sfint, dar care s-a îndepărtat de calea cea bună. Tabloul mai arată și starea unei persoane care nu s-a căit niciodată sau care nu s-a pocăit niciodată, cu toate să i s-a descoperit și i s-a spus despre adevărul Evangheliei și Vestea cea bună. Un om care își împietrește inima cînd Dumnezeu îl chiamă, devine tot mai rău, cu toate strădaniile lui de îmbunătățire. Isus însuși a deschis starea unui decăzut în Luca 11, 24—26: „Duhul necurat, cînd iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit. Si cînd vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decit el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia, ajunge mai rea ca cea dintîi”.

7

În 2. Petru 2, 22 spune: „Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: ciinele s-a întors la ce vărsare și scoafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă”. Aceste locuri din Biblie arată clar starea inimii unui decăzut sau a unui suflet lipsit de căință. Păcatul cu toată puterea lui de înșelătorie, s-a reintors pentru a-și face din nou cuib în această inimă să o stăpânească iarăși. Chiar și fața acestui om este pină la un anumit grad expresia inimii sale. Duhul Sfânt acest blind porumbel, este silit să părăsească această inimă căci Duhul Sfânt și păcătosul nu pot trăi împreună. Inima nu poate fi în același timp Templul lui Dumnezeu și locuința lui Satan. Ingerul care simbolizează vestea cuvântului lui Dumnezeu se îndepărtează și el trist privind înapoi în speranța că acest om se va mai pleca și se va mai căi, cum a făcut-o fiul pierdut. (Luca 15, 16—18.) . . . „mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe care le mincau porcii, dar nu i le da nimeni. Si-a venit în fire și-a zis: cîți argați ai tatălui meu au belșug de piine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sînt vrednic să mă chem fiul tău”. . .

Tatăl care și-a văzut fiul căit l-a iertat și l-a primit apoi l-a îmbrăcat și l-a hrănit.

În acest tablou nu vedem nimic care exprimă o căință adincă, adevărată. Acest om nu caută fața lui Dumnezeu, iertarea la picioarele lui Isus. Această conștiință de om este tocită, adormită. Omul acesta are urechi, dar nu aude glasul stăruitor a lui Isus. El are ochi, dar nu poate să vadă adîncimea iadului care se deschide sub picioarele lui. Nici nu-i mai e rușine că persistă în păcat. Deavolul conduce în inima lui. El a pus stăpînire pe centrul inima sale. S-ar putea, ca acest om să mai aibă o rază de atenție, adică figura unui om religios, ca un mormint vărut. . . „Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sinteți ca niște morminte vărute, cari pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sînt pline de oasele morților și orice fel de necurătenie”. (Matei 23, 27.)

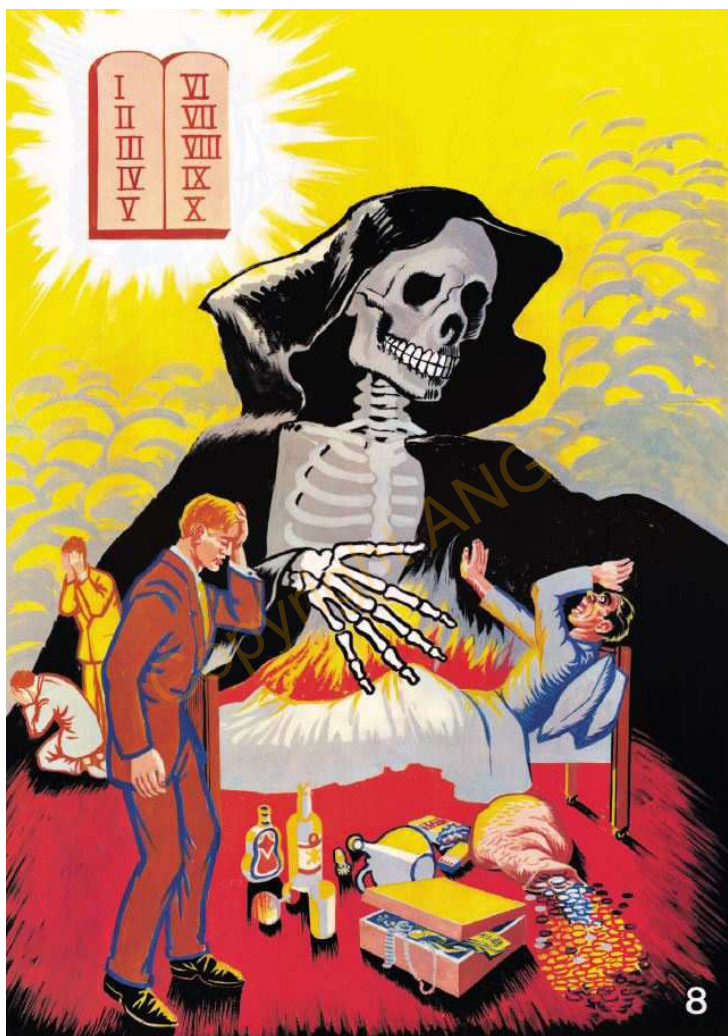
Tatăl minciunii (diavolul) ia acum locul duhului adevărului. Fiecare animal, fiecare păcat este condus de un demon, de un duh necurat, care ține în stăpînire inima. Chiar dacă ar vrea de acești călăi „comuni” ei îl țin legat în lanțuri. Cine

a călcat Legea lui Moise, este omorît fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. „Cu cit mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pingări singele legământului, cu care a fost sfințit, și va bad-jocori pe Duhul Harului?” (Evrei 10, 28—29.) Citește și 2. Petru 2, 1—4.

Dacă acest tablou corespunde cumva cu starea inima tale, atunci dragă prietene, strigă fără șovăire către Dumnezeu. EL poate și vrea să-ți ierte toate păcatele tale, dacă tu vi cinsti la El și te căiești. Vino la El, cum a venit și leprosul care i-a spus: „Dacă vrei, poți să mă curățești”. Isus i-a zis: „Da, voiesc să fi curățit”. (Marcu 1, 40—41.) Dar dacă continui să-ți impietrești inima, și dacă mai accepți întunericul în locul luminii, atunci nu mai este speranță pentru tine, nici ajutor, deoarece tu alegi moartea în locul vieții. „Fiindcă plata păcatului este moartea”. (Romani 6, 23.)

TABLOUL Nr. 8

Aici vedem decăzutul și păcătosul apropiindu-se de moarte. El a aminat adevărata pocăință întotdeauna pe „miine”. Corpul lui este acum plin de dureri, și sufletul lui, plin de frica morții care se apropie. Fantoma morții vine pentru el la un timp nepotrivit. Înșelătoarele plăceri ale păcatului au pierit, și el se vede pus în fața adevărului morți ca răsplată a păcatului. Chinurile infernale îl stăpinesc, iar el recunoaște că nu are nici o legătură cu Dumnezeu. În faza aceasta ar vrea să se roage, dar descoperă că nu mai poate veni în contact cu Dumnezeu, cu acel Dumnezeu pe care l-a tratat cu atita diferență. Prietenii lui de altă dată nu au curajul să se apropie de el și cuvintele de consolare spuse fără rost, nu-i sint de nici un ajutor. Bogățiile lui — probabil agonisite pe căi nedrepte — nu-i pot lungi viața, nici să-i salveze sufletul, și nici nu-l liniștesc în lupta cu moartea. El simte imposibilitatea de a se întilni cu Dumnezeu, deoarece diavolul îl împiedică.

Răsplata păcătosului.

Tot ceace el a iubit înainte sau pentru care el a trăit, acum i se pare că toate își bat joc de el. Chiar și necredinciosul „paznic al sufletului” — pare că nu-l recunoaște — nu-l poate ajuta. Decăzutul (păcătosul) începe să recunoască că: „Gro-zav lucru este să cazi în miinile Dumnezeului celui viu!” (Evrei 10, 31.)

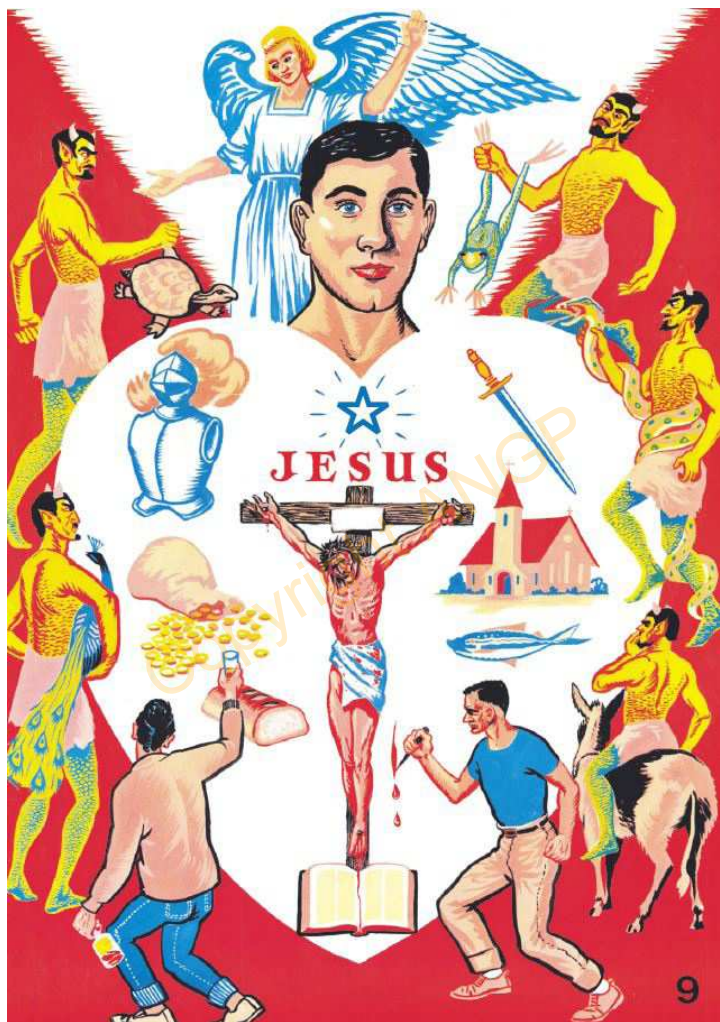
El a nădărdit că într-o zi va ajunge în rinduială cu Dumnezeu, poate pe patul de moarte, dar acum trebuie să constate: Prea tirziu!

Mii de persoane mor de o moarte-năpraznică fără ca să mai poată căuta pe Dumnezeu pe patul de moarte. De aceea este necesar să-l căutăm pe Dumnezeu atita timp cit se poate găsi. În tabloul nostru, păcătosul vede în locul harului, legea sfintă și dreaptă a lui Dumnezeu care-l acuză. Mintuitorul, Eliberatorul și Salvatorul refuzat de el, a devenit acum Judecătorul lui. Groaznic este să cazi în miinile Dumnezeului celui viu și la ultima judecată să auzi ultima Lui sentință „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și ingerilor lui!” (Matei 25, 41.) „Căci după cum oamenilor le este rinduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata”. (Evrei 9, 27.)

TABLOUL Nr. 9

Acest tablou arată un creștin care luptă victorios în focul examenelor și a încercărilor. Incercat în toate felurile, el rămîne tare și îndură totul pînă la sfîrșit avînd multe biruinți prin Isus Christos. „Să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înainte, și să ne uităm țintă la Isus, căpetenia și desăvirșirea credinței noastre”. (Evrei 12, 1—2.)

Satana și întreaga lui bandă înconjoară inima credinciosului, dar încearcă fără succes pentru că nu-l poate abate de pe drumul cel drept. Mîndria, dragostea de bani, duhul incredulității și alte păcate sînt reprezentate aici. Păcatul se

strecoară, luind forme diferite, așezându-se de multe ori sub un alt chip și nume.

Cu toate acestea credinciosul care veghează, simte păcatul chiar dacă se ascunde sub haina religiei, sau chiar dacă apare sub haina unui inger de lumină, Duhul Sfânt și Cuvîntul Adevărului îl călăuzesc pe credincios în tot adevărul. În tablou se vede un om dansînd care ține în mînă un pahar de vin pentru a-l ispiți pe credincios adică pentru a-i arăta plăcerile iluzorii ale acestei lumi. Cu toate acestea asupra credinciosului nu face nici o impresie, pentru că credinciosul a murit împreună cu Christos, el este mort față de lume și lumea față de el. Un alt om rănește adînc inima credinciosului. Aici este vorba de așa-ziii „credincioși” care rănesc cu înșelătoriile, cu badjocurile și amenințările lor — ca dușmani ai lui Dumnezeu — inima adevăratului credincios.

Dar Slavă Domnului! Credinciosul este neclintit la tot ceea ce spun oamenii despre el, pentru că se ocupă numai cu ceea ce spune Dumnezeu. Credinciosul își amintește de cuvintele Domnului Isus: „Ferice va fi de voi, cînd din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri”. (Matei 5, 11—12.)

Păcatul, carnea, egoismul, întreprinde tot ce poate să rupă sufletul de dragostea lui Dumnezeu. Dar în cazul acesta putem spune fericiți și cu încredere totală ca Apostolul Pavel: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Christos? Necazul, sau strimtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Totuși în toate aceste lucruri, noi sintem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit”. (Romani 8, 35—37.)

Biruitorul a îmbrăcat toată armătura Duhului, urmînd pe Christos: (Efes. 6, 13—17) „De aceea luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămîneți în picioare, după ce veți fi biruit, totul. Stați gata dar avînd mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu plătoșa neprihănirii, avînd picioarele încălțate cu rîvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău, luați

și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu”.

Steaua conștiinței este luminată și strălucitoare. Inima acestui om revarsă multă dragoste prin Duhul Sfînt care locuiește în el. Ingerul lui Dumnezeu care este deasupra lui (Cuvîntul lui Dumnezeu), îi amintește de făgăduințele prețioase pentru acel care învinge și duce totul pînă la capăt... „**Cel ce va birui** nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte”. (Apoc. 2, 11.) „**Celui ce va birui** îi voi da să mănînce din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu”. (Apoc. 2, 7.) „**Celui ce va birui** îi voi da să mănînce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou...”. (Apoc. 2, 17.) „**Celui ce va birui și celui ce va păzi** pînă la sfîrșit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste neamuri”. (Apoc. 2, 26.) „**Cel ce va birui** va fi îmbrăcat atfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui”. (Apoc. 3, 5.) „**Cel ce va birui** îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși afară din el”. (Apoc. 3, 12.) „**Cel ce va birui** îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie”. (Apoc. 3, 21.)

Punga cu bani deschisă arată că acest credincios a dat și bani pentru Dumnezeu în loc să-și adune bunuri pămîntești, el ajută săracii, dă zeciuială (a zecea parte a bunurilor sale) pe lingă jertfe făcute de bună voie. Bucata de piine și peștele reprezintă viața cumpătată a omului. El nuse corupe cu băuturi alcoolice. El nu-și cheltuiește banii fără rost, nu-și corupe trupul, care este un templu a lui Dumnezeu, și nu se amețește nici cu tutun sau alte mijloace narcotice, ci se hrănește cu mîncare simplă și sănătoasă. Inima lui a devenit un locaș de rugăciune. El participă conștiincios la slujbele lui Dumnezeu din adunarea sa, după timp și împrejurări. El iubește rugăciunea, fie în cercul familiar sau în ascuns, căci el știe că, credincioșii nu pot trăii fără rugăciunea comună cu Dumnezeu.

Cartea deschisă, Biblia, o citește și o studiază în fiecare zi pentru a descoperi în ea înțelepciune și putere, viață și lumină, bogății necunoscute. Ea este „Farul piciorului său” și o sabie care învinge pe dușman. Biblia este scumpă, căci

în ea el găsește piinea vieții pentru sufletul său, apa vieții, care potolește setea lui. O scăldătoare în care se poate spăla, și o oglindă în care se poate privi: li este drag să-și ducă crucea, căci el știe că fără cruce nu este cunună. Deoarece știe că a înviat odată cu Isus Christos la o nouă viață credinciosul caută lucrurile de sus, lucrurile veșnice, nevăzute. Este pregătit să întâlnească pe Dumnezeu lui și se aseamănă cu un pom sădit lângă izvor care poartă fructe, ca o mlădiță în via cea adevărată. Acest om nu se sperie de moarte pentru că plinăta a Duhului Sfânt și dragostea lui Dumnezeu îi umple inima. Ferice de cel ce poate spune: „M-am luptat luptea cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința, de acum mă așteaptă cununa neprihănirii”. (2. Tim. 4, 7—8.)

TABLOUL Nr. 10

Isus a spus: „EU sint învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”. (Ioan 11, 25—26.) „... cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață”. (Ioan 5, 24.) Moartea nu-l poate speria și nici înspăimînta pe credincios, căci: „Cînd trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor, se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul moarte? Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința în Domnul nostru Isus Christos! (1. Cor. 15, 54—57.)

Pe acela pe care sîngele lui Isus Christos l-a curățit de toate păcatele, și care a fost călăuzit de Dumnezeu, care a trăit cu El — pe acela nu-l sperie moartea. Cînd îi bate ceasul morții, se va duce cu bucurie așa cum spune Apostolul Pavel: „Aș dori să mă mut, să fiu împreună cu Christos căci ar fi cu mult mai bine”. (Fil. 1, 23.) Credinciosul are dorința să-l

vadă pe Isus față în față. Are dorința arzătoare să-l vadă pe Acela, care a murit pentru el pe cruce pentru a-l salva. Duhul Sfânt îi amintește la fel cuvintele lui Christos: „Să nu vi se tulbure inima! Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine”. (Ioan 14, 1—4.) „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sint lucrurile pe care l-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc”. (1. Cor. 2, 9.)

Nu există pe acest pământ o limbă potrivită să exprime splendoarea locurilor cerești, pregătite pentru cei care merg pe urmele Domnului Isus. În locul scheletului morții (moartea) vedem în acest ultim tablou, ingerii, mesagerul lui Dumnezeu. El așteaptă ca să-l ridice la Dumnezeu pe păcătosul mintuit. Sufletul și duhul sint eliberate de cătușele trupului muritor și se înalță spre Acela pe care l-a iubit sufletul și pentru care a trăit. Spre slava veșnică i s-a deschis ușa pe care nu o poate închide nimeni. Dumnezeu îi pregătește o primire cu dragoste prin cuvintele Domnului și Stăpînului său: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios din puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria Stăpînului tău!” (Matei 25, 21.) Diavolul nu-i mai poate face nimic, căci „Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El”. (Psalm 116, 15.) „Si am auzit un glas din cer care a spus: „Scrie! Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” Da, zice Duhul: „Ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” (Apoc. 14, 13.)

Si cind se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa slavei care nu se poate veșteji. (1. Petru 5, 4.)

Tu dar, acela care ai citit această oglindă a inimii, dorești să dăruiești inima celui pe care-l iubești? Dumnezeu să-ți ajute! Căci în acest moment El este cel mai aproape și spune: „Fiule (fiica mea) dă-mi inima ta!” (Prov. 23, 26.) Părăsește păcatele tale și ținete de dreptate „căci plata păcatului este moartea, dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Christos, Domnul nostru”. (Romani 6, 23.)

„Ferice de cel ce rabdă ispita, căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc”. (Iacov 1, 12.) „Fi credincios pină la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. (Apoc. 2, 10.)

ULTIMUL SFAT

Si tu, acela care ți-ai predat inima lui Dumnezeu ține cu tărie ceea ce-ai primit prin credință căci Apostolul Pavel face o asigurare in 2. Tim. 1, 12 „Căci știi in cine am crezut și sint incredințat că El are puterea să păzească ce l-am incredințat până in ziua aceea”. „Dar voi prea iubitorilor, zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea sfintă, rugați-vă prin Duhul Sfint, țineți-vă in dragostea lui Dumnezeu și așteptați indurarea Domnului nostru Isus Christos pentru viața veșnică . . . care vine curind să-și adune pe ai săi . . . Impăratul Impăraților, Domnul Domnilor”. „Iar Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă infățișați fără prihană și plini de bucurie inaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mintuitorul nostru, prin Isus Christos, Domnul nostru să fie slavă, măreție, putere și stăpînire și mai înainte de toți vecii, și acum și in veci! AMIN”.

(Iuda 24—25)

Copyright ANCD

Copyright ANGP

ISBN 0-947052-28-3

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, tablettes, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coração do Homem" é obtido em mais de 538 línguas e dialetos falados em todo o mundo, a saber: (África, Ásia, América do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc.). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

info@angp.co.za

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de litterature evangelique financee de dons

Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)